

„עורר־דין“ כולל אדם, שהורשה לעסוק בבתי־הדין הדתיים המושלמיים; וכן פנקס עורכי־דין“ כולל פנקס בני־אדם, שהורשו לעסוק בבתי־הדין הדתיים המושלמיים.”

7. (*).

תיקון סעיף 22 של הפקודה העיקרית.

תיקון סעיף 28 של הפקודה העיקרית.

8. סעיף־קטן (1) של סעיף 28 מן הפקודה העיקרית יתוקן בהחלפת המלים „בלא שיהא בידו רשיון לכך, יהא צפוי, בצאתו חייב בדין, לקנס שלא יעלה על חמש מאות פונט“ במלים הבאות —

„בלא שיהיה בידו רשיון על־כך — או בתקופה כל־שהיא, שלמשכה הותלתה התעסקותו, לפי סעיף־קטן (1) של סעיף 20 מן הפקודה הזאת — יהיה צפוי, משיתחייב בדין, לקנס שלא יעלה על חמש מאות פונטים.“

הטלת הוראות ריסציפליטריות.

9. הוראותיה של הפקודה העיקרית, כפי שתוקנה בפקודה הזאת, הנוגעות במשא ומתן משפטי מטעם המועצה המשפטית על עורר־דין כל־שהוא, או אדם כל־שהוא, שהותר לו לעסוק בבתי־הדין הדתיים המושלמיים —

(א) שנאכר עליו כי הוא אשם בהתנהגות מתפירה, נוכלת או בלתי־הולמת את מקצועו או מבוזה את מקצועו של עורר־דין (בין שהוא עובר על כלל או צו כל־שהוא שניתנו לפי סעיף־קטן (1) של סעיף 29 מפקודת עורכי־הדין, 1938, ובין שאינו ממלא אחריהם, ובין בדרך אחרת): או

(ב) נתחייב בדין על עבירה כל־שהיא,

תחולנה בין שאירעו הפעל או חדלון־המעשה, או החיוב בדין הנוגים, לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת ובין שאירעו לאחריה:

בחנאי שסעיף זה לא —

(1) ישפיע על כל משא ומתן משפטי מטעם המועצה המשפטית על עורר־דין כל־שהוא, או אדם כל־שהוא, שהותר לו לעסוק בבתי־הדין הדתיים המושלמיים, אשר נסתיים לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת;

(11) ייפה את כוחה של המועצה המשפטית לנקוט במשא ומתן משפטי על עורר־דין כל־שהוא, או אדם כל־שהוא, שהותר לו לעסוק בבתי־הדין הדתיים המושלמיים, בדבר פעל, חדלון־מעשה, או חיוב בדין כל־שהם, שאירעו לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת, אלא־אם היה כוחה של המועצה המשפטית יפה — לפי הוראות הפקודה העיקרית, שעמדה בתקפה מיד לפני תחילת תקפה של הפקודה הזאת — לנקוט במשא ומתן משפטי בדבר אותו פעל, חדלון־מעשה, או חיוב בדין,

גורט

נציב עליון.

1 במארכ, 1945.

פקודת משטרה (תיקון).

מס' 5 לש' 1945.

פקודה הבאה לתקן את פקודת־המשטרה.

חוק יוחק בידי הנציב העליון לפלשתינה (א״י), בעצתה של המועצה הפלשתינאית (א״י), לאמור: —

1. פקודה זאת תיקרא פקודת המשטרה (תיקון), 1945, ותהיה נקראת כאחת עם פקודת המשטרה, הנקראת להלן „הפקודה העיקרית“.

2. חלק ט' של הפקודה העיקרית יופקע ובמקומו יבוא החלק הבא: —

„חלק ט'. — פנסיות והענקות.

הפקעת חלק ט' של הפקודה העיקרית והחלפתו בחלק אחר.

39. בחלק זה יהיו למונחים הבאים הפירושים שבצידם, אלא־אם יחייב נוסח הכתוב פירוש אחר: —

„שכר שנתי“ פירושו שיעור השכר השנתי, לרבות שכר הנהגה טובה ושכר הצטיינות, שהיה משתלם לשוטר בתאריך חדלו להשי׳

תייך לחיל המשטרה, אם שימש במשרתו — או במשרה שיש עמה אותו שכר שנתי — במשך תקופה של שלוש השנים שקדמו לאותו תאריך; ולא — שליש כלל שכר המשרות, ששימש בהן במשך שלוש השנים שקדמו לאותו תאריך, בתקופות שבהן שימש באותן משרות:

בתנאי שאם פרש שוטר מטעמי בריאות, יהיה פירושו של המונח „שכר שנתי“ שיעור השכר השנתי, לרבות שכר הנהגה טובה ושכר הצטיינות, שהיה הפקיד מקבל בשעת פרישתו; „שוטר“ פירושו כל חבר של משטרה, פרט לקצין משטרה גבוה או אינספקטור בריטי של משטרה.

40—(1) כל אותם סכומי כסף, שהנציב העליון יהיה עשוי להעניקם מזמן לזמן כפנסיה, או קצבה אחרת, בהתאם לפקודה זו, יהיו שעבוד על הכנסות פלשתינה (א"י) וישראל מזה.

(2) למרות כל דבר האמור בפקודה זו, או בכל פקודה או חוק אחרים, יהיו שעבוד על הכנסות פלשתינה (א"י), וישראל מזה, כל אותם סכומי כסף שהנציב העליון יהיה עשוי להעניקם —

(א) לכל אדם בגלל כל פסלות או כל חבלה, שנגרמו לו, או שעמד בהן, ושאפשר ליחסן אל, או שהן נובעות מן, מילוי חובותיו כחבר משטרה מיוחד שנתמנה לפי סעיף 31, או (ב) לכל אדם שהיה תלוי, כולו או בעיקרו, בכל אדם, שנתמנה כחבר משטרה מיוחד לפי סעיף 31, בגלל מותו של זה האחרון, אם אפשר לייחסו אל, או שהוא נובע מן, מילוי חובותיו של חבר משטרה מיוחד כנ"ל עלידי אותו אדם:

בתנאי כי בשעת הענקת כל סכום כסף כזה לכל אדם לפי הוראות סעיף־קטן זה, יחשבו בכל פנסיה, הענקה או קצבה אחרת שמשלמים או שיש לשלמן לאותו אדם לפי הוראה אחרת כל־שהיא של פקודה זו, או לפי הוראה כל־שהיא של כל פקודה או חוק אחרים; ובתנאי נוסף כי סכום כסף שיוענק לפי סעיף־קטן זה לחבר משטרה מיוחד או לתלויים בו לא יעלה על סכום, שאפשר להעניקו לפי פקודה זו, במסיבות דומות, לשוטר סדיר או לתלויים בו.

41—(1) לשום שוטר לא תהיה זכות מוחלטת בפיצויים חלף שירות שלעבר, או בפנסיה, הענקה או קצבה אחרת; ושום דבר הכלול בפקודה הזאת לא יגביל את זכותו של הכתר לפטר כל שוטר ללא פיצויים.

(2) מקום שבהתאם להוראות פקודה זו אפשר להעניק פנסיה, הענקה או קצבה אחרת לשני אנשים או יותר, יחליט הנציב העליון על אופן חלוקתן בין האנשים הנ"ל, אלא־אם נקבעה הוראה אחרת במפורש בפקודה זו, והחלטתו תהיה סופית ולא תהיה ניתנת למשא ומתן משפטי בבית־משפט כל־שהוא.

(3) מקום שנקבע כדי הנחת דעתו של הנציב העליון כי שוטר היה אשם ברשלנות, אירגולריות או התנהגות שאינה הוגנת, יהיה אפשר להפחית את הפנסיה, הענקה או הקיצבה האחרת או לעכבן בכלל.

42—(1) לא תוענק לשוטר שום פנסיה, הענקה או קצבה אחרת על כל שירות —

(א) ששירת למבחן, אלא־אם אושר במשרתו ללא הפסק בשירותו; או

(ב) ששירת שלא בחיל המשטרה, כשהוא צעיר מבן עשרים שנה; או

פנסיות וכו' תהיינה שעבוד על הכנסות פלשתינה (א"י).

פנסיות וכו' אינן זכות.

שירות שאינו מקנה זכות בפנסיה וכו'.

(ג) ששירת בפלשתינה (א"י) קודם ל-1 ביולי, 1920; או
(ד) המהווה חלק של תקופת שירות כל-שהיא שלא נשלמה;

בתנאי כי —

(1) כל תקופת שירות, שהופסקה לפני הישלמה על-ידי ממשלת פלשתינה (א"י), יהיו רואים אותה לצרכי סעיף זה כאילו הייתה תקופת שירות שנשלמה; וכן
(11) אם — בהתחשב בכל מסיבות המקרה — סבור הנציב העליון כי מן הראוי לעשות כן, יהיה רשאי להורות כי יהיו רואים את שירותו של שוטר כל-שהוא, המהווה חלק מכל תקופת שירות בלתי נשלמת, כשירות המקנה זכות בפנסיה, הענקה או קצבה אחרת; וכן
(111) אפשר להביא בחשבון כל שירות בחיל המשטרה, ששירת למבחן, וכל שירות שלא בחיל-המשטרה, ששירת בו בהיותו צעיר מבן עשרים שנה, לצרכי פנסיה שגומלים אותה לפי סעיף 45.

(2) משמחשבים זמן שירות, לצורך קביעת זכאות בכל פנסיה, הענקה או קצבה אחרת — לפי פקודה זו — על סמך ותק-שירות, אפשר להביא בחשבון כל שירות בחיל-המשטרה, ששירת בו אדם בהיותו צעיר מבן עשרים.

43.—(1) מתוך כפיפות להוראות פקודה זו, רשאי הנציב העליון להעניק הענקות כלהלן: —

(א) לכל שוטר, שהשלים חמש שנות שירות בחיל המשטרה, אלא שאינו זכאי בהענקה לפי פסקה (ב) של סעיף-קטן זה, או בפנסיה לפי פקודה זו, — הענקה בשיעור חלק אחד מן העשרים וארבעה משכרו השנתי על כל שנה מחמש שנות שירותו הראשונות. והענקה בשיעור חלק אחד מן השנים-עשר משכרו השנתי על כל שנת שירות נוספת שלאחר חמש השנים הראשונות;

(ב) לכל שוטר, שהשלים פחות מחמש-עשרה שנות שירות ופרש מן השירות על יסוד עדות רפואית — כדי הנחת דעתו של הנציב העליון או מזכיר המדינה — האומרת כי מפאת איזו תשישות שכלית או גופנית, שנגרמה שלא באשמתו הוא, אין הוא מוכשר למלא את חובות משרתו, וכי תשישות זו עלולה להיות תשישות של קבע — הענקה בשיעור חלק אחד מן השנים-עשר משכרו השנתי על כל שנת שירות;

(ג) לכל שוטר, ששירת קודם לכן בבולשת הפלשתינאית (א"י) ולא קיבל כל הענקה על אותו שירות, ונתמנה לחיל-המשטרה — בין בלא הפסק בשירותו ובין לאחר הפסק של שלושה חדשים לכל-היותר, — הענקה על שירותו בבולשת הפלשתינאית (א"י) שתחושב בהתאם לתנאי שירותו בבולשת, נוסף על כל הענקה שיהיו גומלים לו לפי כל הוראה אחרת, מהוראות הסעיף הזה.

(ד) לאותו אדם, או אותם בני-אדם, שאינם אדם או בני-אדם שלהם תוענק פנסיה — לפי סעיף 46 — כפי שיקבע הנציב העליון, מקום ששוטר מת בשירות, — הענקה שלא תעלה על חלק אחד מן השנים-עשר משכרו השנתי של שוטר כזה על כל שנת שירות, או הענקה שלא תעלה על שכרו השנתי של אותו שוטר, הכול לפי הסכום הקטן יותר.

(2) שום הענקה הניתנת לפי הוראות פסקה (א) או (ב) של סעיף-קטן (1), לא תהיה משתלמת לשוטר כל-שהוא, עד אשר יפרוש או יפטר מחיל-המשטרה.

הענקות עם סיום שירות או במקרה מות.

הענקת פנסיה.

44. מתוך כפיפות להוראות פקודה זו, רשאי הנציב העליון להעניק לכל שוטר, אשר —

(א) השלים חמש־עשרה שנות שירות, ואף־על־פי שהוא נכון להתגייס מחדש, שוב אין מעסיקים אותו; או

(ב) משהעסיקהו מחדש לאחר השלימו חמש־עשרה שנות שירות, הוא פורש על־סמך עדות רפואית — כדי הנחת דעתו של הנציב העליון — האומרת כי מפאת איזון תשישות שלילית או גופנית אין הוא מוכשר למלא את חובות משרתו, וכי תשישות זו עלולה להיות תשישות של קבע; או

(ג) שהשלים עשרים וחמש שנות שירות ופרש מחיל המשטרה, — פנסיה כאילו שימש במשרה בת־פנסיה והיה זכאי בפנסיה לפי פקודת הפנסיות, 1944.

מס' 1 לש' 1944.

44 א.—(1) אם, בהתחשב בכל מסיבות המקרה, סבור הנציב העליון כי מן הראוי לעשות כן, יהיה רשאי להורות כי שירותו של כל שוטר בממשלת פלשתינה (א"י), שלא היה שירות בבולשת הפלשתינאית (א"י) וקדם להיותו שוטר, יובא בחשבון — במידה שהנציב העליון יראנה נאותה — לצרכי פנסיה או הענקה, כאילו היה אותו שירות — שירות בחיל־המשטרה; ואם יורה הנציב העליון כנ"ל, יובא שירות זה בחשבון.

שירות שקדם לשירות בחיל־המשטרה.

(2) שירות בבולשת הפלשתינאית (א"י) יובא בחשבון לצרכי פנסיה או הענקה כאילו היה זה שירות בחיל המשטרה, במקרה כל־שהוא מהמקרים הבאים, דהיינו: —

(א) אם הועבר השוטר מהבולשת הפלשתינאית (א"י) אל חיל־המשטרה, בלי הפסק בשירותו, ואם לא קיבל הענקה על שירות בבולשת הפלשתינאית (א"י); או

(ב) אם הועבר השוטר מהבולשת הפלשתינאית (א"י) אל חיל־המשטרה, בלי הפסק בשירותו, ולאחר שקיבל הענקה על שירותו בבולשת הפלשתינאית (א"י), הוא מחזיר אותה הענקה באותם תשלומים לשיעורים ובמשך אותה תקופה שיחליט עליהם הנציב העליון; או

(ג) אם נתמנה השוטר, לחיל־המשטרה, לאחר ששירת בבולשת הפלשתינאית (א"י), ולאחר הפסק בשירותו שלא עלה על שלוש חדשים (והפסק זה יהיו רואים אותו כפגרה ללא תשלום), והוא מחזיר את ההענקה שקיבל על שירות בבולשת הפלשתינאית (א"י) (אם ניתנה), באופן שנקבע בפסקה (ב) של סעיף־קטן זה.

45.—(1) מקום שנחבל שוטר חבלת קבע —

פנסיה על חבלת קבע.

(א) (1) בעצם מלאו את חובתו, וכן

(11) שלא באשמתו הוא; וכן

(111) בגלל מסיבות שאפשר ליחסן במיוחד לטיב חובתו, או

(ב) כתוצאת כל פעל, שבוצע בפלשתינה (א"י), ושהיה — לדעת הנציב העליון —

(1) פעל של אימתנות; או

(11) פעל שאפשר ליחסו למהומות רציניות שפשו בפלשתינה (א"י).

יהיה מותר לנציב העליון להעניק לו —

(1) אם הוצרך על־ידי־כך לפרוש או שהחשה על־ידי־כך פרישתו במידה מרובה, ואם אינו זכאי בפנסיה לפי הוראות סעיף 44, — פנסיה באותו אופן כאילו היה משמש במשרה בת־פנסיה והיה זכאי בפנסיה לפי פסקה (1) של תקנה 11 (1) מהתקנות הרשומות

מס' 1 ל'ש' 1044.

בתוספת הראשונה על פקודת הפנסיות, 1944; וכן (11) עם פרישתו, נוסף על כל פנסיה שהוא עשוי להיות זכאי בה לפי הוראות הפסקה הקודמת או סעיף 44, פנסיה נוספת שתבוסס על שכרו השנתי הממשי ביום שנחבל, הנאות למקרהו כמפורש בלוח הבא: —

כשיכולתו להשתתף בכלכלת עצמו —

חמשה חלקי שישים;	נפגמה במקצת
עשרה חלקי שישים;	נפגמה
חמישה-עשר חלקי שישים;	נפגמה במידה ממשית
עשרים חלקי שישים;	אבדה לחלוטם

בתנאי כי —

(א) כל שוטר, שגמלו לו פנסיה לפי הוראות סעיף-קטן זה, לא תוענק לו הענקה לפי הוראות פסקה (א) או (ב) של סעיף 43; וכן

(ב) אפשר יהיה להפחית את סכום הפנסיה הנוספת באותה מידה, שהנציב העליון יראנה מסתברת, מקום שהחבלה אינה סיבת הפרישה או סיבתה היחידה של הפרישה.

(2) מקום ששוטר, העושה את דרכו אל פלשתינה (א"י) או ממנה בדרך שאישרה הנציב העליון, עם ראשית שירותו בחיל המשטרה או כתומה, או בראשית תקופת פגרתו בשירות זה או כתומה, נחבל חבלת-קבע בתוצאת נזק שנגרם לאווירון, לאנייה או לכלי-רכב שבהם הוא נוסע, או בתוצאת כל פעל-אלימות שהיה מכוון כנגד אותם אווירון, אנייה או כלי-רכב, והנציב העליון נוכח לדעת כי נזק או פעל אלה אפשר ליחסם למסיבות הנובעות מקשרי מלחמה שבהם עומד הוד רוממותו, יהיו רואים שוטר זה — לצרכי סעיף זה — כאילו נחבל במסיבות המתוארות בסעיף-קטן (1).

46—(1) מקום שמת שוטר בהיותו בשירותו של חיל המשטרה בתוצאת חבלות שנחבל — פנסיות במקרה מוות.

(א) (1) בעצם מלאו את חובתו, וכן

(11) שלא באשמתו הוא; וכן

(111) מפאת מסיבות שאפשר ליחסן במיוחד לטיב חובתו; או

(ב) בתוצאת כל פעל, שבוצע בפלשתינה (א"י), ושהיה — לדעת הנציב העליון —

(1) פעל של אימתנות; או

(11) פעל שאפשר ליחסו למהומות רציניות שפשו בפלשתינה (א"י).

יהיה מותר לנציב העליון להעניק —

(1) אם הנפטר מניח אחריו אלמנה — פנסיה לה, כל עוד אינה נישאת ונוהגת כאשה הגונה, בשיעור שלא יעלה על רבע שכרו השנתי שקבל בתאריך החבלה, או על רבע המכסימום של דרגת-המשכורת המכסימלית הנאותה של שוטר, העומדת בתקפה באותו זמן, הכול לפי הסכום הגדול יותר;

(11) אם הנפטר מניח אחריו אלמנה, שמעניקים לה פנסיה לפי הפסקה הקודמת, וילד או ילדים, — פנסיה בגין כל ילד וילד, עד מלאות לאותו ילד שמונה-עשרה שנה, כדי סכום שלא יעלה על רבע הפנסיה שנקבעה לפי הפסקה הקודמת;

(111) אם הנפטר מניח אחריו ילד או ילדים, אלא שאינו מניח אחריו אלמנה, או שאין מעניקים לאלמנה, — פנסיה בגין כל ילד

וילד, עד מלאות לאותו ילד שמונה-עשרה שנה, כדי כפל הסכום שנקבע בפסקה הקודמת ;
 (IV) אם הנפטר מניח אחריו ילד או ילדים ואלמנה, שמעניקים לה פנסיה לפי פסקה (I) של סעיף-קטן זה, ולאחר-מכן מתה האלמנה, — פנסיה בגין כל ילד וילד, החל מתאריך מות האלמנה עד מלאות לאותו ילד שמונה-עשרה שנה, כדי כפל הסכום שנקבע בפסקה (II) של סעיף קטן זה ;
 (V) אם הנפטר מניח אחריו אם, שכל פרנסתה או עיקר פרנסתה היו עליו בשעת מותו, — פנסיה לאם בשיעור שלא יעלה על רבע שכרו השנתי ;

בתנאי כי —

(א) אם הנפטר מניח אחריו אלמנה, שמעניקים לה פנסיה, — לא תעלה הפנסיה לאמו על החלק השנים-עשר משכרו השנתי ;
 (ב) אם אין הנפטר מניח אחריו אלמנה, אלא שהוא מניח אחריו ילד או ילדים, שמעניקים להם פנסיה, — לא תעלה הפנסיה לאמו על החלק השנים-עשר משכרו השנתי ;

בתנאי כי —

(א) לא תשתלם פנסיה לפי סעיף-קטן זה בכל זמן בגין יותר מחמישה ילדים ; וכן
 (ב) במקרה שמעניקים פנסיה לפי פסקא (V) של סעיף-קטן זה, והיתה האם אלמנה בשעת הענקת הפנסיה ולאחר-מכן נישאה מחדש, תיפסק אותה פנסיה החל מתאריך הנישואים ; ואם מתלבן לו לנציב העליון בכל זמן, כי מצויים בידי האם אמצעי פרנסה מספיקים אחרים, תיפסק אותה פנסיה החל מאותו תאריך שיהיה הנציב העליון עשוי לקבעו ;

(ג) פנסיה, שמעניקים לילדה לפי סעיף זה, תיפסק עם נישואיה של אותה ילדה בעודנה צעירה מבת שמונה-עשרה שנה.

(2) מקום ששוטר, העושה את דרכו אל פלשתינה (א"י) או ממנה — בדרך שאישרה הנציב העליון — עם ראשית שירותו בחיל המשטרה או כתומו, או בראשית תקופת פגרתו בשירות זה או כתומו, מת בתוצאת נזק שנגרם לאווירון, לאנייה או לכלי-רכב שבהם הוא נוסע, או בתוצאת כל פעל-אלימות שהיה מכון כנגד אותם אווירון, אנייה או כלי-רכב, והנציב העליון נוכח לדעת כי נזק או פעל אלה אפשר ליחסם למסיבות הנובעות מקשרי מלחמה שבהם עומד הוד רוממותו, יהיו רואים שוטר זה, לצרכי סעיף זה, כאילו מת במסיבות המתוארות בסעיף-קטן (1) של סעיף זה.

(3) לצרכי סעיף זה תכלול המלה „ילד“ —

(א) ילד שנולד לאחר מות אביו ;
 (ב) ילד הורג או בלתי-חוקי, שנולד לפני תאריך החבלה, הנזק או הפעל, הכול לפי העניין, ושכל פרנסתו או עיקר פרנסתו היו על השוטר הנפטר, וכן
 (ג) ילד מאומץ, שאומץ באופן המוכר כחוק, לפני תאריך החבלה, הנזק או הפעל, הכול לפי העניין, ושפרנסתו כנ"ל.

47. לצורך חישוב סכום כל פנסיה, שתוענק לפי הוראות סעיפים 44, 45, או 46, יהיו רואים כדמי-השתכרות בני-פנסיה — במקרה שוטר כל-שהוא — את שכרו השנתי, וכשכר שנתי — במקרה שוטר שהוא סגל או שוטר במחלקה הבריטית של חיל המשטרה — את כפל שכרו השנתי הממשי.

חישוב פנסיות.

48. ממנים שוטר כל־שהוא, שהוענקה לו הענקה ללא פנסיה לפי פקודה זו, מחדש לחיל־המשטרה, אפשר יהיה להביא בחשבון — לצרכי פנסיה — את שירותו הקודם, אם יחזיר את ההענקה, משיתמנה מחדש כנ"ל.

השפעת העסקה
מחדש על הענקה.

48 א. שום פנסיה, הענקה או קצבה אחרת, שיוענקו לפי פקודה זו, לא יהיו ניתנים ליעוד או העברה ולא יהיו עשויים להיעקל, להיתפס, להיתפס תפיסה זמנית או להיות כפופים לגבייה בגלל או בגין חוב או תביעה כל־שהם.

פנסיות וכו'
לא תיועדנה וכו'.

48 ב. הוכרו שוטר כל־שהוא, שהוענקה לו פנסיה או קצבה אחרת לפי פקודה זו, לפושט־רגל או נטולי־יכולת לשלם את חובותיו בפסק־דין של בית משפט, מיד תיפסק אותה פנסיה או קצבה: —

פנסיות וכו'
תיפסקנה עם
פשיטת־רגל.

לעולם בתנאי כי במקרה כל־שהוא שבו נפסקת פנסיה או קצבה בגלל פשיטת־רגל של בעל־פנסיה או אי־יכולתו לשלם את חובותיו, יהיה מותר לנציב העליון — אם הוכרו בעל־הפנסיה לפושט־רגל או לנטולי־יכולת לשלם את חובותיו בפלשתינה (א"י), או — אם הוכרו כנ"ל שלא בפלשתינה (א"י) — יהיה מותר למזכיר־המדינה, לצוות מוזמן לזמן, במשך, שארית חייו של אותו בעל־פנסיה, או במשך אותה תקופה קצרה יותר או אותן תקופות קצרות יותר, בין שהן רצופות ובין שאינן רצופות, שימצאון נאותות — כי כל הכספים, או חלק כל־שהוא מהם, שבהם היה אותו בעל־פנסיה זכאי בדרך פנסיה או קצבה אלמלא נעשה פושט־רגל או נטולי־יכולת לשלם את חובותיו, ישולמו לכל האנשים הבאים, או למקצתם, להוציא את האחר או האחרים, דהיינו לאותו בעל־פנסיה וכל אשה, ילד או ילדים משלו, או ישמשו להחזקתם ולתמיכה אישית בהם או לטובתם של האנשים הנ"ל, לפי אותה מתכונת ובאותו אופן, שיראו נאותים בעיני הנציב העליון או מזכיר־המדינה, הכול לפי העניין, וכספים אלה ישולמו או ישמשו כאמור.

48 ג. נדון שוטר כל־שהוא, שהוענקה לו פנסיה או קצבה אחרת לפי פקודה זו לתקופת מאסר — בבית־משפט מוסכם כל־שהוא, בין בתוך פלשתינה (א"י) ובין מחוץ לה — על פשע או עבירה כל־שהם, יהיה מותר לנציב העליון — אם בעל־הפנסיה אסור בפלשתינה (א"י), ואם אסור הוא בארץ אחרת — למזכיר המדינה — להורות כי אותה פנסיה או קצבה תיפסק מיד:

פנסיות וכו'
תיפסקנה עם חיוב
כריז.

לעולם בתנאי כי הפנסיה או הקצבה תוחזר — בנפקות מלמפרע — במקרה אדם, שלאחר התחייבו בדיון, יוחן חנינה גמורה בכל זמן; וכן בתנאי נוסף כי, מקום שנפסקה פנסיה או קצבה מהטעם הנ"ל, יהיה מותר לנציב העליון או למזכיר המדינה, הכול לפי העניין, לצוות כי כל הכספים, או חלק מהם, שבהם היה בעל־הפנסיה זכאי בדרך פנסיה או קצבה, ישולמו לכל אשה, ילד או ילדים של בעל־הפנסיה או ישמשו לטובתם, או — לאחר ריצוי העונש — גם לטובתו של בעל־הפנסיה עצמו, באותו אופן ממש ומתוך כפיפות לאותם כשרויות וסייגים שעליהם נקבעו הוראות במקרה פשיטת־רגל לעיל.

3—(1) כל אדם, שהיה שוטר בתאריך תחילת תקפה של פקודה זו, יהיה זכאי — לפי בחירתו, ובזכות זו יוכל להשתמש במשך שישה חדשים מתאריך פרסום פקודה זו בעתון הרשמי, או במשך אותה תקופה ארוכה יותר, שיהיה הנציב העליון עשוי להרשותה בכל מקרה מיוחד או בכל סוגי־מקרים מיוחד — בפנסיה או הענקה או בפנסית והענקה גם יחד — עם פרישתו מחיל המשטרה, לפי הוראות פקודת המשטרה, שהיה נודע לה תוקף סמוך לפני תאריך תחילת תקפה של פקודה זו.

זכות־בחירה.

פרק ק"ב.

(2) לצורך חישוב סכום כל פנסיה או הענקה, ששוטר זכאי בה בגלל השתמשו בזכות-הבחירה, שהוענקה לו בסעיף-קטן (1), יהיו רואים כדמי-השתכרות בני-פנסיה של אותו שוטר את שכרו השנתי, ויהיו רואים כשכרו השנתי — במקרה שוטר שהוא סגן-קצין או שוטר של המחלקה הבריטית של חיל-המשטרה — את כפל שכרו השנתי הממשי.

4. הפקודות, הרשומות בטור א' של התוספת, תוסקענה כדי המידה הנקובה בטור ב' של התוספת. הפקעה.

5. יהיו רואים פקודה זו כאילו קבלה תוקף ביום הראשון בינואר, 1942. תחילת-תוקף.

תוספת.

טור א'	טור ב'
שמה הקצר של הפקודה	מירת הפקיעה.
פקודת משטרה (תיקון), 1937	כולה
פקודת משטרה (תיקון), 1938	סעיף 3
פקודת משטרה (תיקון), (מס' 2), 1940.	כולה.
	גורט
	נציב עליון.
	1 במארס, 1915.

מס' 31 לש' 1937.

מס' 38 לש' 1938.

מס' 26 לש' 1940.